

μποτι φωτογραφία αριστερά) για το Σύμφωνο Ανταγωνιστικότητας, το οποίο θα συζητηθεί στη Σύνοδο Κορυφής της ευρωζώνης στις 11 Μαρτίου, όπως δήλωσε εκπρόσωπος της γερμανικής κυβέρνησης

μενού Κειμένου όπις ο Μαρτίου, το οποίο και θα υποβληθεί στη Σύνοδο Κορυφής. Πάντως, έγκυρες διπλωματικές πηγές έλεγαν ότι το θέμα δεν πρόκειται να κλείσει στις 11 Μαρτίου

επειδή του θέματος, όπως τα σημερινά θα κριθούν στις 25 Μαρτίου, ενισχύοντας την εικόνα «αντίστροφης μέτρησης» στην πορεία της Ενώσης προς την αντιμετώπιση της κρίσης χρέους.



Ι ΓΝΩΜΗ

«Να θεσπιστεί φόρος στις χρηματοπιστωτικές συναλλαγές»

ΤΩΝ ΕΥΡΩΒΟΥΛΕΥΤΩΝ:
ΑΝΝΥΣ ΠΟΔΗΜΑΤΑ
(ΠΑΣΟΚ, ΕΛΛΑΣΑ),

PERVENCHE BERES
(PS, ΓΑΛΛΙΑ),

UDO BULLMANN
(SDP, ΓΕΡΜΑΝΙΑ),

LEONARDO DOMENICI
(PD, ΙΤΑΛΙΑ),

ELISA FERREIRA
(PS, ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ),

ARLENE MCCARTHY
(LABOUR PARTY,
ΒΡΕΤΑΝΙΑ).

Mέχρι σήμερα, ο χρηματοπιστωτικός τομέας δεν φορολογείται επαρκώς. Η χρηματοπιστωτική κρίση είχε ως αποτέλεσμα να δώσουν οι φορολογούμενοι, τόσο σε επίπεδο Ε.Ε. όσο και παγκοσμίως, δισεκατομμύρια ευρώ σε έκτακτα μέτρα στήριξης.

Τώρα που ο χρηματοπιστωτικός τομέας έχει επιστρέψει στην κερδοφορία, είναι καιρός να συνεισφέρει το μερίδιό του.

Με πρωτοβουλία της Ομάδας των Σοσιαλιστών και Δημοκρατών, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο θα συζητήσει ξανά αυτό το θέμα, στις 7 Μαρτίου, στο Στρασβούργο.

Ο φόρος στις χρηματοπιστωτικές συναλλαγές (FTT), που υπάρχει ως ιδέα ήδη από το 1939, έχει αποκτήσει μια νέα δυναμική και αποτελεί το επόμενο σημαντικό βήμα που πρέπει και μπορεί να κάνει η Ε.Ε.

Ο φόρος αυτός αποτελεί ένα βασικό εργαλείο για να δοθεί ένα τέλος στην φορολογική αδικία. Σήμερα, το φορολογικό βάρος πέφτει στην απασχόληση και στις επιχειρήσεις ενώ ο χρηματοπιστωτικός τομέας παραμένει σε μεγάλο βαθμό απαλλαγμένος από φορολόγηση. Ο φόρος στις χρηματοπιστωτικές συναλλαγές θα επιτρέψει στον τομέα αυτόν να συνεισφέρει στο κόστος ανάκαμψης από την κρίση, για την οποία φέρει τη βασική ευθύνη.

Ο φόρος στις χρηματοπιστωτικές συναλλαγές, σε συνδυασμό με το νέο ευρωπαϊκό εποπτικό και ρυθμιστικό πλαίσιο των αγορών, μπορεί να αποτελέσει ένα σημαντικό εργαλείο αντιμετώπισης του υπερβολικού ρίσκου, της κερδοσκοπίας, του καιροσκοπισμού και της αδιαφάνειας του συστήματος, με τις γνωστές καταστροφικές συνέπειες για την παγκόσμια οικονομία.

Ακόμη και οι πλέον φανατικοί υπέρμαχοι της ελεύθερης αγοράς αναγνωρίζουν ότι ο τομέας των χρηματοπιστωτικών συναλλαγών, που το 2007 έφτασε να είναι 73,5 φορές μεγαλύτερος από το παγκόσμιο ΑΕΠ, κυρίως λόγω της ραγδαίας αύξησης της αγοράς εξωχρηματιστηριακών παραγώγων, εστιάζεται σε καιροσκοπικές

επειδήσεις αλλά και εξαιρετικά υψηλού ρίσκου. Σήμερα, με τα όσα συμβαίνουν με την κρίση χρέους στην ευρωζώνη, είναι καιρός να προχωρήσουμε σε μεταρρυθμίσεις που να επαναφέρουν τις χρηματοπιστωτικές αγορές στη βασική λειτουργία τους – τη χρηματοδότηση των αναγκών της πραγματικής οικονομίας.

Θέλουμε έναν δικαιότερο επιμερισμό του κόστους, στέλνοντας τον λογαριασμό και στα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα, που φέρουν τη βασική ευθύνη για την κρίση αλλά δεν επιβαρύνονται. Θέλουμε ένα αποτελεσματικό φορολογικό εργαλείο, που με έναν χαμπλό συντελεστή (όπως 0,01%-0,05%) καθιστά «ακριβές» τις πλέον καιροσκοπικές και επιζήμιες συναλλαγές

«Η Ενώση πρέπει να κάνει το βήμα.

Τώρα που ο χρηματοπιστωτικός τομέας έχει επιστρέψει στην κερδοφορία, είναι καιρός να συνεισφέρει το μερίδιό του».

– όπως είναι οι συναλλαγές υψηλής συχνότητας, οι ανοιχτές πωλήσεις ή οι ακάλυπτες ανοικτές πωλήσεις – χωρίς να επιβαρύνει τις συναλλαγές με προστιθέμενη αξία για την πραγματική οικονομία.

Πρέπει να αφιοβιτίσουμε την επιχειρηματολογία του λόγητου χρηματοπιστωτικού συστήματος ότι είναι «πλήγμα για την ανταγωνιστικότητα της ευρωπαϊκής οικονομίας», να αποθαρρύνουμε αυτές ακριβώς τις κερδοσκοπικές και υψηλού κινδύνου καιροσκοπικές συναλλαγές τονίζοντας ότι το πραγματικό πλήγμα για την ανταγωνιστικότητα της ευρωπαϊκής οικονομίας είναι η φορολογική επιβάρυνση της απασχόλησης και των πραγματικών επενδύσεων.

Η καθιέρωση του φόρου επί των χρηματοπιστωτικών συναλλαγών σε παγκόσμιο επίπεδο θα ήταν καλύτερη λύση.

Οστόσο, ο διαπιστωμένη δυσκολία για να επιτευχθεί λύση σε επίπεδο G20 δεν μπορεί να γίνεται άλλοθι για να παραμένει αδρανής η Ευρώπη. Η Ενώση οφείλει να πρωταγωνιστήσει για μια παγκόσμια συμφωνία κάνοντας η ίδια το πρώτο βήμα, καθιερώνοντας τον φόρο σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

“

Ο φόρος στις χρηματοπιστωτικές συναλλαγές θα επιτρέψει στον τομέα αυτόν να συνεισφέρει στο κόστος ανάκαμψης από την κρίση, για την οποία φέρει τη βασική ευθύνη

πόσει!»

λόγων που έχουν εκδοτικές ιρλανδικές τράπεζες να πρέπει να παράγονται εξελίξεις. Τις επαφές της νέας κυβερνησης της Ιρλανδίας και της καγκελαρίου Ανγκελα Μέρκελ είναι λύση και εάν λυθεί η προστασία της Πορτογαλίας που θα πέζουν να ζητήσει κι αυτή, τότε μπορεί να βελτιωθούν πράγματα στην ευρωπαϊκή γεωπολιτική.